

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 05 septembrie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Isaia 45:23-24a**: (...).

Astăzi vom atinge pe scurt câteva subiecte. Referitor la Israel, noi toți știm ceea ce a spus Domnul, și anume că Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri până se va încheia timpul Neamurilor (Lc. 21:24). În profetia biblică totul a fost vestit și scris dinainte.

Mergem la Lc. 21:28-30, unde Domnul nostru folosește pilda smochinului: „...*Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape*”.

Aici Domnul n-a vorbit doar despre Israel, ci a vorbit și de toate popoarele care au fost stăpânite de alte puteri. Toate aceste țări și-au primit independența și libertatea. Voi știți că până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial sub steagul britanic erau aproape 50 de popoare; Regatul Unit al Marii Britanii era marele imperiu mondial, și peste tot flutura steagul britanic. Dar din anul 1946 lucrurile s-au schimbat. Dacă ne uităm îndeosebi la Israel, vedem că au fost bărbați care au exprimat unele lucruri. Deja în anul 1897 în Basel, în 1918 Declarația Balfour, în 1945 în San Francisco, în 1946 în Londra unde au fost pronunțate diferite declarații. Apoi în anul 1948 a fost proclamat statul Israel. Domnul a spus: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Ne uităm la tot ce se petrece și la cea mai nouă dezvoltare din Orientul Apropiat de acum câteva zile. Primul zbor din Israel înspre Abu Dhabi. Știți ce era scris în cockpitul avionului (cabina de pilotaj a avionului)? „Tratatul de pace al lui Avraam” – aceste cuvinte erau scrise în arabă, în evreiește și în engleză. Accentul era pus că acum este timpul ca în întreaga regiune să vină pacea. Noi toți știm ce este scris în prorocul Daniel 9:27, și anume că se va încheia un legământ timp de o săptămână. Acum nu pot intra în toate amănuntele.

Acest lucru îl spun liber și deschis. Pe noi ne interesează doar un singur lucru: să propovăduim mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Toate celelalte dezvoltări care și ele aparțin de profeția biblică a timpului de sfârșit sunt amintite marginal și sunt lăsate acolo. Vedem ce se întâmplă și în domeniul religios: apropierea marilor religii. Au fost folosite și aceste exprimări: „familia lui Avraam și toți cei ce-i aparțin”. Este vorba despre cele trei religii: iudaismul, creștinismul și islamul.

Ne gândim la ultima vizită a papei din Dubai, unde în cea mai mare moschee s-a putut vedea scris „Maria, mama lui Isus”. Papa a intrat în cea mai mare moschee. În toate domeniile se încearcă să se facă pace, să se aducă pace. Da, în timpul cel de-al doilea Consiliu de la Vatican din 1964, cele două mari biserici, biserica greco-ortodoxă și cea romano-catolică, au retras blestemele pe care le-au exprimat în anul 1054 și au emis o declarație comună de ridicare a anatemelelor dintre Biserica Ortodoxă și cea Catolică. Aceasta a fost citită în 7 decembrie 1965 concomitent, în Catedrala Sfântul Petru din Roma, în timpul unei sesiuni a Conciliului Vatican II, și în Catedrala Sfântul Gheorghe a Patriarhiei Constantinopolului. Vedem cum totul se unește acum în Consiliul Mondial al Bisericilor, în ecumenism, și cum toate lucrurile se întorc înapoi la Roma. Acum nu dorim să intrăm în toate aceste detalii, dar vedem că va mai rămâne doar un singur grup, iar acest grup este Mireasa Mielului care nu aparține niciunei stăpâniri omenești, ci este proprietatea lui Dumnezeu și așa va rămâne pentru totdeauna. De aceea noi ne îndreptăm ochii înspre ceea ce are Domnul să ne spună în acest timp.

În martie 1964 fratele Branham a spus că în acea zi când a fost luată decizia ca Israelul să devină o țară independentă, atunci „Îngerul Domnului a venit direct la mine”. Voi toți știți că el a descris tot ceea ce s-a întâmplat. El ședea cu biblia pe genunchi, și deodată lumina supranaturală a venit în încăperea unde era el. Îngerul Domnului era în acea lumină și primele cuvinte pe care le-a adresat fratelui Branham au fost: „Nu te teme! Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu la tine pentru a-ți da însărcinarea. Așa cum lui Moise i-au fost date două semne la fel îți vor fi date și ție două semne”. O însărcinare divină

directă pentru împlinirea slujbei pentru care a fost ales acest bărbat simplu al lui Dumnezeu.

Astfel noi Îi mulțumim Domnului că ambele lucruri merg paralel: strângerea poporului Israel și strângerea Adunării Mireasă. Acum în Israel sunt peste nouă milioane de locuitori. Eu aș dori ca în Mireasă să fie milioane de oameni, care au fost chemați afară. Acum mă gândesc la trăirea puternică pe care am avut-o în legătură cu răpirea. Cu adevărat a fost o gloată imensă, cât puteai vedea cu ochii. Vă pot asigura că în cealaltă dimensiune poți vedea departe. Așa cum lui Avraam i-a fost făgăduit: „Uită-te spre cer, și numără stelele dacă poți să le numeri. Și i-a zis: Așa va fi sămânța ta”(Gen. 15).

Înainte de a intra în cercetarea Cuvântului, pentru că cineva m-a rugat s-o fac, doresc să amintesc acest lucru. În decursul anilor au fost foarte multe învățături greșite. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu că noi putem citi în toate cele trei Evanghelii: în Mat. 24, Mar. 13 și Lc. 21 și să luăm seama. Atunci când Domnul S-a așezat pe Muntele Măslinilor și a privit asupra Ierusalimului, El a spus: „Vegheați, luați seama ca nimeni să nu vă înșele”. Acestea sunt cele mai importante cuvinte: *„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: «...!»”*.

Ultima învățătură răătăitoare care bântuie este că Is. 26:20 se împlinește: *„Du-te, poporul Meu, intră în odaia ta și încuie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia!”*. Se vestește cu mare gălăgie și zarvă că acest verset biblic se împlinește acum.

Dacă acești frați mincinoși ar mai putea citi o dată că acolo este scris: „Voi, poporul Meu”. Și cine a fost „poporul Meu”? A fost cumva în Congo de unde vine această învățătură care bântuie acum? Dacă Dumnezeu zice: „Voi, poporul Meu, intrați în odaia voastră și ascundeți-vă până când vor trece judecățile lui Dumnezeu”, atunci vă rog frumos mergeți direct la Exod, atunci când Moise a pășit înaintea lui faraon și a spus: „Lasă pe poporul Meu să plece!”. În tot Vechiul Testament nu era vorba de Germania, de Statele Unite sau de Congo, nu! Poporul lui Dumnezeu din Vechiul Testament a fost Israel. De aceea este scris că Dumnezeu va dărui har și va păzi.

Dar cu exprimarea „urghiile judecății” trebuie să mergem la Galateni, unde este scris că credincioșii nu sunt hotărâți pentru mânia lui Dumnezeu, ci ca ei să fie mântuiți și să primească fericirea. Trebuie să mergi până la Apoc. 16 să vezi unde sunt revărsate cele șapte urgii. Dragilor, eu nu mai am nicio înțelegere pentru toate învățăturile greșite, nu le înțeleg. Poți să-ți pui mâinile în cap și să fugi dacă te gândești la câte învățături greșite au fost împrăștiate.

Apoi făgăduința care a fost dată în Vechiul Testament, nouă celor dintre națiuni/neamuri. „și de unde li se zicea: «Nu sunteți poporul Meu», li se va zice: «Copiii Dumnezeului celui viu!»”(Osea 1:10). Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru respectul sfânt pe care El l-a pus în noi, de a respecta Cuvântul Său sfânt așa cum este scris și așa cum a fost și gândit.

Astăzi doresc să citesc din Efes. 1. Noi dorim ca toți frații de pe întregul pământ, și îndeosebi toți frații slujitori să aibă respect față de Dumnezeu și Cuvântul Său și să nu cadă mereu în cursa învățăturilor greșite. Ci ei să dea mai departe doar hrana curată, divină și sfântă, fiindcă așa a răsunat însărcinarea. Și fratele Branham a spus-o foarte clar și deslușit: „Acum hrana este depozitată”. Până în martie 1963 fratele Branham a predicat în multe localități ale Statelor Unite, de la un capăt la celălalt, dar el a ținut doar predici evanghelistice. Dar începând cu deschiderea peceților era vorba de chemarea afară, era vorba de pregătire, de separarea Adunării. Voi vă aduceți foarte bine aminte de acest lucru. Cu adevărat eu am fost călăuzit în așa fel ca primele predici traduse în limba germană să fie cele din anii 1963, 1964 și 1965 – așa a pus-o Dumnezeu direct în inima mea. Nu începând din 1948 sau din anul 1959. Ci mai întâi predicile care au fost ținute după deschiderea celor șapte peceți ca să aibă loc introducerea în toate tainele lui Dumnezeu. Îi aducem slavă și cinste Dumnezeului nostru pentru aceasta.

Acum citim din Efes. 1:3-4: „*Binecuvântat* (cu sensul de: *Lăudat, slăvit*) *să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui...*”.

Așadar alegeți înaintea întemeierii lumii ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui.

Noi preamărim puterea Sângelui Mielului lui Dumnezeu. Noi suntem foarte mulțumitori de faptul că ceea ce este scris este adevărat și că noi o putem crede. În El, în Răscumpărătorul nostru este iertarea absolută, împăcarea, harul și mântuirea. Așa cum spune atât de frumos fratele Branham, ca și cum noi n-am fi păcătuit niciodată. Și așa cum spune prorocul în Vechiul Testament, totul a fost aruncat în marea uitării, acolo unde marea *este* cea mai adâncă. Harul este har, iertarea este iertare, împăcarea este împăcare. Dacă toate acestea vin de la Dumnezeu noi suntem ajutați. Atunci este adevărat ceea ce citim aici și ceea ce este scris, că ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări în locurile cerești în Hristos.

Iubiții mei frați și surori, să spunem acest lucru încă o dată foarte deslușit. În toți cei două mii de ani trecuți n-a existat descoperirea adevărată despre dumnezeire, despre Isus Hristos, Domnul nostru. Dar în timpul nostru, totul a fost descoperit. Acest lucru îl putem spune mereu și mereu, că sfârșitul va fi asemenea începutului. Așa cum a amintit fratele Borg acest lucru, că în predicile fratelui Branham, îndeosebi în predica „Semnul” noi am auzit foarte clar comparația: dacă cineva dorește să călătorească cu autobusul are nevoie de un bilet. Și înainte să obțină biletul trebuie să plătească, și dacă a plătit el are dovada în mâna lui – biletul este dovada. Exact așa am trăit eu acest lucru în ultimii 55 de ani; mai întâi a trebuit să plătesc biletul de avion, dar eu am știut că în momentul în care primeam biletul de avion și îl prezentam atunci puteam intra. Biletul era dovada că zborul era deja plătit și locul meu era deja rezervat pentru mine. Fratele Branham a folosit exemple simple, dar foarte precise. Noi dorim ca Domnul să dea confirmarea prin har, că Sângele Mielului ne-a dăruit răscumpărarea deplină, iertarea și împăcarea prin har. Noi credem din toată inima că s-a întâmplat și că nu mai este nicio acuzație pentru răscumpărării care sunt în Isus Hristos. Și dacă ar mai fi ceva, undeva, atunci Domnul și Răscumpărătorul nostru iubit este Marele Preot și intervine pentru noi. Lui Îi aducem slava și cinstea din toată inima.

Citim mai departe din Efes. 1:5: „*ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale*”. Aici este

vorba de predestinare. După buna plăcere a voii Sale. N-a fost voia ta sau voia mea. A fost voia lui Dumnezeu ca toți cei ce sunt hotărâți de a fi răscumparați să fie atrași în această cădere în păcat pentru ca pentru ei să fie plătit prețul și ei să trăiască răscumpărarea, iertarea și împăcarea lor, iar apoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu să trăiască în vecii vecilor.

Apoi vers. 6: „*spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui*”. Ce am putut face noi? Ce ai putut face tu și eu? Scumpii mei frați și surori, putem merge un pas mai departe. Ce am făcut eu? Ce ai făcut tu? Noi am auzit, am crezut și avem parte de făgăduința care a fost dată pentru perioada noastră de timp. Ce ai putut face tu și eu pentru aceasta? După Cuvântul Scripturii: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui*”. Noi avem nevoie de Cuvântul hotărât pentru acest timp. Noi trăim acum și avem nevoie de făgăduința pentru această perioadă de timp. Apoi în fiecare predică ne putem întoarce la acest lucru pe care l-am făcut deseori. Cu o însărcinare directă a răsunat că mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Hristos pe întregul pământ.

Scumpii mei frați și surori, să ne gândim odată la acest lucru. Ce am știut eu sau tu despre ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de răscumpărare? Atunci când l-am văzut și auzit pe fratele Branham de prima dată, în anul 1955 am știut că acesta este un om al lui Dumnezeu, dar n-am știut nimic de trimiterea și însărcinarea lui și de ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dar Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Au fost anii '58, '62, ș.a.m.d. Dumnezeu S-a îngrijit ca totul să vină pas cu pas. Domnul a stabilit o legătură directă cu slujba fratelui Branham.

Dragi frați și surori, nu dorim să amintim acest lucru de fiecare dată din nou. Dar dacă ne uităm la noi, cine suntem noi? În clipa de față mă gândesc la Ioan Botezătorul. Domnul nostru a întreat: „*Ce ați ieșit să vedeți în pustiu? O trestie clătinată de vânt? Un om îmbrăcat în haine moi? Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc*”.

Și poate că pot preciza acest lucru imediat. Frații din Statele Unite s-au oprit aici, au pretins și pretind că fratele Branham este mai mult decât un proroc și spun „el a fost..., el a fost..., el a fost...” în loc

ca ei să citească mai departe că „Ioan a fost mai mult decât un proroc” pentru că toți prorocii au fost până la Ioan, și de atunci Împărăția lui Dumnezeu este propovăduită și totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.

Ar fi frumos dacă toți frații ar citi în continuare. Dacă ar fi făcut-o, atunci în 12 aprilie 1966, înspre ora 20, un Fred Sothmann n-ar fi venit în camera mea de hotel și n-ar fi îngenunchiat, ridicându-și brațul sus, rugându-mă solemn să cred că „William Branham este Dumnezeu descoperit în trup”.

Scumpii mei frați și surori, pentru mine este un lucru greu de înțeles că oamenii își pierd complet orientarea. Acum mă gândesc la Cuvântul Domnului: „Vegheați ca nimeni să nu vă înșele, nimeni să nu vă rățăcească, nimeni să nu vă amăgească”. Sunt duhuri amăgitoare. Aceste duhuri amăgitoare au reușit să prezinte atâtea rătăcirii. De aceea scumpi frați și surori, cu atât putem fi mai recunoscători pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul să credem cum zice Scriptura. Și Scriptura zice că Ilie a fost și el un om, nu mai mult și nici mai puțin. Însărcinările sunt diferite, dar noi toți suntem doar oameni care am căpătat har. Fratele Branham spune că în cer nu sunt mari și mici, oameni importanți și mai puțin importanți, ci noi toți suntem egali, la fel, fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Acum vine un verset puternic, vers. 7: *„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său”*. Noi avem acest lucru, avem răscumpărarea. Nu că o vom primi cândva, ci noi am primit-o deja de la Dumnezeu. Am amintit și acest lucru din Evrei 6, că Dumnezeu a confirmat sfatul voii Sale prin faptul că El a întărit făgăduința cu un jurământ. Sunt niște lucruri ce nu pot fi schimbate. Aici nimeni nu poate schimba ceva. Este un lucru hotărât de Dumnezeu, și așa rămâne. În acest lucru este ancorată credința noastră prin har. De aceea nu există nicio condamnare pentru cei ce sunt în Isus Hristos. Cei ce nu umblă după fire, așa cum umblă întreaga lume. Ci călăuziți de Duhul, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

O spun înaintea Domnului ca mărturie. Dumnezeu a condus lucrurile în așa fel în viața mea: eu n-am fumat nicio țigară; când am

tras primul fum mi s-a făcut rău și a trebuit să vomit, și cu aceasta s-a încheiat odată pentru totdeauna. Voi știți cum este ca adolescent; când venea sfârșitul de săptămână toți tinerii mergeau la braserie și stăteau cu berea pe masă. Niciodată n-am șezut la o astfel de masă cu berea pe masă într-o braserie. Niciodată nu m-am uitat la vreun film și niciodată n-am fost într-un teatru. Așa am fost călăuzit de Domnul. Începând cu vârsta de 14 ani eram mereu cu tatăl meu pe drum, indiferent unde era tata eram și eu, indiferent unde era o adunare eram și eu. Începând din copilărie cel mai important lucru pentru mine a fost: să fiu acolo unde este predicat Cuvântul lui Dumnezeu și acolo unde sunt revărsate binecuvântările lui Dumnezeu. Dumnezeu a condus viața mea în felul acesta.

Aici citim: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor; după bogățiile harului Său*”. Acum vine ceva: „*pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere*”(Ef. 1:8). Acum vers. 9-10a: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuișe în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor.*”.

Ce să spunem noi la acest Cuvânt? Spunem „Amin” și încă o dată „Amin” când citim astfel de cuvinte. El a binevoit să ne descopere taina voii Sale.

Frații mei, eu vă spun cum îmi merge. Eu I-am spus Domnului: las să vină timpul când eu pot propovădui Cuvântul Tău așa ca mie să-mi curgă lacrimile de mulțumire, ca în interiorul meu să fiu atât de mișcat înainte ca cei ce ascultă să fie mișcați. Voi știți, noi am trăit vremuri în care noi am semănat cu lacrimi și ne-am pocăit cu lacrimi. Eu îmi doresc o inimă frântă smerită și un duh zdrobit – dar aceasta nu și-o poate lua nimeni.

Fratele Branham a vorbit de puterea uriașă care va fi descoperită, că vom avea o așa credință încât vom primi lucruri descoperite din partea lui Dumnezeu, apoi le vom pronunța și se vor întâmpla. Referitor la aceasta Domnul a dat două exemple. Primul când a spus în Mar. 11:23: „*dacă va zice cineva muntelui acestuia: Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare*”; și al doilea exemplu, „*dacă ați spune dudului: «Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare»*”(Lc. 17:6).

Scumpii mei, eu m-am gândit în sinea mea: iubite Domn, mai înainte Tu trebuie să dai o descoperire, iar după aceea noi o putem pronunța și apoi se va întâmpla. Noi toți știm că este o știință divină că Domnul restituie tot și totul este adus în starea originală de la început, sub puterea lui Dumnezeu, sub călăuzirea Duhului Sfânt – la sfârșit totul va fi așa.

Noi toți de pe întregul pământ care ascultăm acum. Să spunem acest lucru acum. Nu este obligatoriu ca cineva să vină aici. În anul 1976 aici am avut frați din 33 de țări. Astăzi nu știu câți sunt din diferite țări. Dar aici este un punct. Când Domnul i-a spus lui Moise: „*Strânge-Mi pe poporul Meu*”, atunci aceasta a fost gândită pentru un scop bine definit. Deoarece chemarea afară trebuia să se întâmple și s-a și întâmplat după aceea. După ce chemarea afară avusese loc: „*Strânge-Mi poporul la Muntele Horeb*”, iar Moise s-a urcat sus pe munte. Dumnezeu S-a arătat în rugul aprins și a vorbit clar și deslușit.

Scumpii mei frați și surori, tot atât de sigur Domnul mi-a spus: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă, ca să audă cuvintele Mele*”. Noi toți știm că Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi. Noi știm cum este la o logodnă. Când are loc o căsătorie nu doar mirele este întrebat, ci și mireasa este întrebată; ea trebuie să confirme aceasta cu un „Da”. Tu ai confirmat cu „Da” al tău, și eu cu „Da” al meu pentru legământul pe care Domnul Dumnezeu l-a încheiat cu noi. Timp de 45 de ani am primit cadou din partea lui Dumnezeu și poporul lui Dumnezeu a fost strâns ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog frumos uitați-vă la ultimii cinci ani. În toți acești ani noi a trebuit să avem contacte pe întregul pământ. De aceea călătoriile lunare au fost făcute la toate popoarele pământului. A aparținut de slujba mea. Așa au fost făcute contactele pe întregul pământ.

Așa că toți frații de pretutindeni, peste tot unde sunt cercuri de rugăciune, în case, în adunări, peste tot unde sunt adunări locale, ei să fie în legătură cu Dumnezeu și poporul lui Dumnezeu, să audă ultimele cuvinte care poate că vor fi date de două ori pe lună, în prima și ultima duminică a lunii.

Cu adevărat noi am ajuns într-o situație nouă. Nimic nu va mai fi ca înainte. Și în traficul aerian nimic nu va mai fi cum a fost odată. Dar un lucru se va întâmpla: până la sfârșit, mesajul divin va ajunge până la capetele pământului. Și toți care sunt chemați afară, separați și dedicați Domnului vor asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și-l vor crede. Iar apoi pe întregul pământ, în același timp, vom trăi lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Eu îi sfătuiesc pe toți care mai sunt împrăștiați pe undeva, să se strângă împreună, să găsească un grup mic, pentru ca nimeni să nu rămână singur acasă. Ci toți să caute părtaşie după Cuvântul Domnului care spune: „Să nu părăsiți adunările/strângerile voastre cu atât mai mult cu cât vedem că ziua se apropie”. Să avem respect față de Dumnezeu, de Cuvântul lui Dumnezeu fiindcă în adunări este ascultată transmisia, iar aceasta se întâmplă în toate limbile, toți primesc aceeași învățătură în același timp, în toate limbile. Și astfel Domnul Își va duce la desăvârșire lucrarea Lui de răscumpărare în timpul nostru. Pe cât de sigur a făgăduit El că ultimul mesaj, mesajul original, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, Evanghelia deplină va fi vestită tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor ca mărturie – și adevărații credincioși sunt chemați afară, cred și sunt pregătiți – pe atât de sigur Domnul Își va lua gloata Lui răscumpărată prin Sânge care i-a dăruit credința Lui, din toate popoarele, limbile și națiunile.

Permiteți-mi să spun și acest lucru. Adevărata credință este în legătură cu ascultarea și cu fapta. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire. El a fost ascultător când Dumnezeu i-a spus: „*la pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune*”.

Avraam a avut făgăduința că în Isaac vor fi binecuvântați urmașii lui. Avraam nu doar a crezut, ci a fost ascultător. Dorim să accentuăm și evidențiem acest lucru: credința și ascultarea aparțin împreună. Dumnezeuului nostru Îi aducem slava și cinstea.

Să spunem și acest lucru acum la încheiere. Domnul nostru a exprimat acest lucru foarte clar: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”(Mar. 16:16). Necredința

este la cei osândiți, necredința aduce blestemul și moartea. Dar cine în acest timp crede acela se lasă botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Nu ajută nimănui să spună: „eu cred, eu cred” și nu face ce a fost poruncit. Un om neascultător poate crede și în revenirea Domnului, poate crede și în botezul cu Duhul Sfânt, poate crede ce vrea și nu-i va ajuta la nimic. Ascultarea personală trebuie să urmeze după trăirea mântuitoare. *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”*(Fap. 2:38).

Îi aducem mulțumire Dumnezeuului celui viu pentru harul și credincioșia Sa. Îi mulțumim pentru sfântul și scumpul Său Cuvânt, Îi mulțumim că avem un acord interior. Ef. 1:9: *„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale”*. Aleluia! Slavă și cinste! Mulțumire, mărire și onoare Dumnezeuului nostru, din veșnicie în veșnicie, căci ai binevoit să ne descoperi taina voii Tale pentru acest timp. Îți mulțumim! Îți mulțumim! Iubite Domn, Îți mulțumim acum și în vecii vecilor. Amin.

Peste tot unde suntem, acum ne ridicăm pentru rugăciune. Doamne Dumnezeule atotputernic, eu sunt copleșit de toată Biblia. Peste tot unde citesc curge binecuvântarea lui Dumnezeu. Împreună cu toți frații și surorile de pe întregul pământ Îți mulțumim. Îți mulțumim că înaintea revenirii Tale Tu ne-ai descoperit taina voii Tale.

Iubite Domn, Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău, i-ai dăruit introducerea în tot planul de răscumpărare. Prin Duhul Tău, Tu ne-ai făcut de cunoscut taina voii Tale, până la desăvârșire, până la răpire. Iubite Domn, noi am primit trecere înaintea Ta. Acum ne rugăm pentru toți din America de Sud. Fii Tu prezent acolo și binecuvântează pretutindeni pe întregul pământ. Binecuvântează peste așteptări și deschide-ne înțelegerea pentru Scripturi. Binecuvântează-i pe toți cei ce ascultă astăzi, binecuvântează-i pe toți cei ce cred. Dăruiește tuturor descoperire divină. Chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit și Îți mulțumim. Și în această perioadă Tu vei călăuzi totul în mod minunat. Tu cunoști calea, Tu cunoști timpul. Lăudat și cinstit să fii în vecii vecilor. Împreună laudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim în Numele sfânt al lui Isus. Amin.